Zevende Jaer. Nr 20. Zaterdag, 19 Mei 1860.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nº 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 19 MEI.

De expeditie van Garibaldi.

Eene officiele depeche ontvangen door het napelsche gezantschap, te Brussel, kondigt aen dat een gevecht heeft plaets gehad voor Marsala (*) tusschen het scheepsvlootje van Garibaldi en het klein napelsch eskader.

De krygstogt van Garibaldi is er geheel in gelukt Siciliën in opstand te brengen, zoodanig dat de koninglyke troepen nog slechts stand houden in de sterkten van Messina en Palermo.

Volgens eene tweede mededeeling, welke ons toekomt zegt de *Journal de Bruxelles*, zouden de revolutionnairen, die met Garibaldi waren, geland zyn op napelschen grond ten getalle van omtrent 400. Zy zouden nog grootere moeijelykheden gevonden hebben, waren zy niet beschermd geweest door eene engelsche korvet, onder een voorwendsel dat lord Palmerston en de mannen van zyne party altyd vinden wanneer zy willen. Er waren in alles omtrent 1,200 Piemontezers.

Het is ten onregte dat men aegekondigd heeft dat de ontscheepte vrybuiters zyn ingesloten door een korps van 5,000 napolitaners, en hun schip is bewaerd door verscheide fregatten.

Wy hebben reeds gemeld, dat M. Jourdan, een napoleontische demokraet uit den *Siècle*, eene brochuer geschreven heeft over de *Grenzen van den Rhyn*. Volgens eene korrespondentie van den *Times* toont M. Jourdan daerin aen, dat Frankryk zyne grenzen tot aen den Rhyn moet uitbreiden, maer.... op eene vreedzame wyze *l'Empire c'est la paix*.

De peer is echter nog niet ryp genoeg geoordeeld en het gouvernement heeft de brochuer niet laten verschynen.

Ter dezer gelegenheid zal het niet slecht zyn eens te doen kennen op welke wyze men in de militaire scholen van Frankryk op dit oogenblik de aerdrykskunde onderwyst.

De grenzen van Frankryk moeten die zyn der traktaten van 1797 of 1801.

By gevolg moet er ingepalmd worden :

1. Het koningryk België;
2. Het zuiderdeel van Holland;
3. De Rhyn-provinciën van Pruissen;
4. De Rhyn-provinciën van Beijeren;
5. Hessen-Darmstadt, Oldenburg, Saksen-Gotha en Hamburg;
6. De zwitsersche republiek;
7. De overalpische Staten van Sardinië. Dit laetste is, gelyk men weet, door de aenhechting van Savoye en Nizza verwezentlykt.

En men denkt niet dat men zulks enkel in byzondere lessen onderwyst. Neen, dit alles staet klaer geschreven in de aerdrykskundige boeken, die men in de militaire gestichten gebruikt.

Zoo als men ziet, heeft Frankryk nog al het een en het ander in te lyven eer het zynen appetyt zal voldaen hebben.

Intusschentyd zullen de volken, welke men met het lief napoleontisch regiem wil begiftigen, hun best doen om het innemen der stukken zoo moeijelyk te maken, dat het eerste mondvol eene verstikking veroorzaekt.

(*Stad Gent.*)

(*) Marsala is eene versterkte stad naby de zee op het westersche uiteinde van het eiland Sicilië.

De Kamer.

De schoone mei-zon, welke wy thans genieten, heeft de Kamer de pluim doen steken. Na woensdag een paer uren geklapt te hebben over de wyziging van haer reglement, heeft zy donderdag beslist dat ze voortaen des maendags geene zitting meer zal houden, daer ze dien dag byna nooit in genoegzaem getal kan geraken om te mogen beraedslagen, en dat de dagen op welke zy zal werken, de zitting niet meer ten 1 uer maer ten 2 ure zal geopend worden. Verders wanneer de naemoproeping zal bestatigen dat de Kamer niet meer in getal is, zullen de namen der pluimstekende leden in den *Moniteur* afgekondigd worden.

Hierop heeft de Kamer zich verdaegd tot den 22 mei aenstaende.

Er was volgens ons een zeer eenvoudig middel om de volksvertegenwoordigers een weinig van dien iever te geven, waervan zy zoo veel klappen *voor* hunne kiezing; dit ware van elkeen onzer wetmakers, die lieversperen loopen dan te werken in de Kamer, te slaen met eene boete van *tien franks* ten profyte van de armen.

Op deze wyze zouden de heeren A, B, C, D, en zoo vele anderen hunne maendelyksche 425 franks van honderd of honderd vyftig franks afgeknot zien, en, nemende dat er, middenmatig, veertig leden afwezig zyn by elke zitting, dat zoude een rond sommetje uitmaken voor de armen van by de tien duizend franks per maend, of tachtig duizend franks per zittyd. Het ware de eerste mael dat de luiheid de liefdadigheid zou ter hulp komen.

Engeland. — Napoleon en Expeditie.

Men leest in eene parysche korrespondentie van den *Echo* :

« Het wordt dagelyks duidelyker, dat Engeland de expeditie der Garibaldiërs onderhands heeft begunstigd, en elkeen spreekt van geld, hetwelk door een engelschen agent te Genua in het openbaer is uitgedeeld.

» Doch men verzekert ook, dat Garibaldi niet alleen de sympathie en de wenschen van Engeland meêvoert. De koning van Piëmont zou het heimelyk eens zyn met het partygangers-opperhoofd, en men gaet zelfs zoo verre van te zeggen, dat Victor-Emmanuël en Garibaldi zich verstaen hebben tegen den wil van M. de Cavour, die zich tegen dien aenslag verzette.

» De koning zou, in die omstandigheid, gelyk in vele andere, hebben toegegeven aen den invloed der koningin, welke uit haet tegen den eersten minister, omdat deze haer huwelyk met Z. M. had afgeraden, deze aendryft om de eenheid van Italië te volledigen, dewyl M. de Cavour de vervulling hiervan schynt te willen verdagen.

» Men verzekert hier, dat de keizer zeer misnoegd is over de rol van den engelschen agent, die te Genua in het openbaer geld heeft uitgedeeld, en dat hy niet minder misnoegd is op Victor-Emmanuel en graef de Cavour. Men kan die laetste niet beschuldigen, dat hy regtstreeks tot de expeditie heeft bygedragen; doch men denkt dat, als hy in tyds krachtdadige maetregelen had genomen, hy haer vertrek had kunnen beletten.

» Overigens die gramschap van den keizer zal waerschynlyk slechts voorbygaende zyn. Het is aen het karakter van Napoleon III eigen, party uit de gebeurtenissen te trekken, zelfs als dezelve strydig zyn met zyne inzigten, en als zy tegen zynen dank vervuld worden.

» Dat de gebeurtenissen in Sicilië zich verhaesten, en wat er ook de uitslag van zy, wees overtuigd, dat de keizer zal poogen er het grootste voordeel van zyne politiek uit te trekken.

» Indien Garibaldi mislukt, dan zyn wy in regel, want dan hebben wy hem afgekeurd en doen die mislukking op Enge-

---

EEN REGTER.

(*Vervolg.*)

Op dit gedacht sidderde hy : alhoewel God, die in zyn hert las, maer alleen getuige was van zyne schuld, gevoelde hy eenen oogenblik de schande van den onnoozele, die door eenige onvoorzigtigheid het regt aen de kwaden gegeven heeft om hem pligtig te veronderstellen.

Dan vielen zyne gedachten op het ongelukkig slagtoffer zyner onachtzaemheid, beroofd eener fortuin die sedert zes jaer haer moest toebehooren, en veroordeeld tot al de folteringen der armoede.

Dan een schielyk gedacht kwam hem te binnen. en deed een weerlicht blinken in de wreede duisternissen die hem omringden. « Zou ik niet alles kunnen herstellen? »

Hy zinkt in zynen zetel neder, hy schat de weerde der goederen van de erfenis, de intresten gedurende zes jaren, dan de intresten der intresten. « Zes honderd duizend franks, ziedaer wat ik deze vrouw heb doen verliezen : ziedaer, indien ik nu deze schade niet herstel, ziedaer wat ik van haer steel. »

Hy maekt dan eene andere rekening. Hoe veel is zyn groot huis weerd te Rennen? Op hoe veel kan men zyn schoon kasteel schatten op de boorden van het eiland, en de landen die er aenpalen? By deze sommen voegt hy honderd duizend franks die hy weggeleid had voor het trouwgoed van Adelaide, nog honderd duizend franks welke hy aen den notaris gegeven had om de plaets te koopen die aen zyn zoon beloofd was. Hy maekt zyne optelling, bevende van vrees en wanhoop.

Zy is gemaekt : hy kent de grootheid zyner fortuin; zes honderd duizend franks. Hy verzucht, zyne borst is zoo bezwaerd niet meer.

Ik blyf myne eer behouden, ik herstel het kwaed dat ik gedaen heb; ik heb niets meer te vreezen, noch van God, noch van myn geweten. Van morgen af zal de herstelling gedaen worden.

Laten wy aen dit ongelukkig huisgezin, met de rykdommen die het toebehooren de vreugd en de rust wedergeven die ik het afgenomen heb sedert zoo lang. Ik sta af, zonder pyn, van eene fortuin die ik zonder misdaed niet zou behouden. Ik was niet hoogmoedig om dat ik rykdommen bezat; ik zal niet min hoogmoedig zyn om dat ik er aen verzaekt heb. Ik zal zonder beslag de pligt volbrengen die de regtveerdigheid my oplegt; en ik zal niets aen de menschen vragen, noch hunne hulp die my zou vernederen, noch hunnen lof die my tot niets zou dienen.

Van de hoogmoed zyner deugd, moest hy nogtans op zyne familie denken. Dan begon in hem een schrikkelyke stryd; hy peisde op zyne kinderen die hy ging te niet brengen. Zyn besluit veranderde niet; maer hy kon zich niet inhouden van spytig te zyn voor hun over deze goederen waervan hy voor zich zelven geen gebruik maekte.

Dus, had hy hen in de rykdommen opgekweekt om hem nadien tot de armoede te brengen. En ten andere behoorde deze fortuin, waervan hy ging gebruik maken, aen hem alleen toe? had hy ze van zynen vader niet gekregen om ze aen zyne kinderen over te laten? Kon hy er over beschikken zonder hunne toelating? Het was hier niet alleenlyk sprake van hun het erfdeel hunner voorvaderen af te trekken, maer van Karel's plaets en Adelaide's echtgenoot te ontrooven, aen den eene den roem en aen de andere het geluk. Door deze droevige gedachten ontroerd, verliet M. de La Faluère zyne kamer niet. hy wilde niemand ontvangen, hy bleef geheel den nacht wakker. Hy deed zeggen dat hy wrocht.

S'anderendaegs morgends riep hy zyne kinderen by hem, en zegde hun met eenen droevigen grimlach en op eenen statigen toon.

— Komt, lieve kinderen, en storten wy te samen een gebed op het graf uwer moeder.

Zy gingen er te voet naer toe; zy kwamen aen het paleis van den markgraef van Morvan, die op zyn balkon stond en hun vriendelyk groette.

Op dit gezigt kreeg M. de La Faluère als het ware eene steek in zyn hert.

Alle drie kweeten met ingetogenheid deze zedige pligt. M. de La Faluère aenriep deze beminde ziel : hy vroeg haer vergiffenis voor het kwaed dat hy hare kinderen gedaen had; hy verzocht hare tusschenkomst in deze zaek, om den slag die hy hun ging geven te verzachten.

Men kwam te huis. M. de La Faluère leidt zynen zoon en zyne dochter in zyne kamer deed hun neffens hem nederzitten en sprak hun in dezer voege :

— Een mensch dien gy kent, myne kinderen, bevindt zich in een moeijelyk geval; en voor eene reden die gy later zult weten, vraegt hy er uw gedacht over. Het is een regter. Door zyne schuld, heeft hy een eerlyk huisgezin te niet gebragt. Langen tyd heeft hy het niet geweten, hy weet het maer sedert eenige uren; maer zyne misdaed, alsook de gevolgen die er uitgesproten zyn, zyn aen iedereen onbekend. Hy wil weten wat gy in zyne plaets zoudet doen, of ten minste wat er hem te doen staet volgens uw gedacht. Het is hy die u te rade gaet door mynen mond; spreekt.

— Ik beklaeg hem, zegde Adelaide; want het moet hem zeer spyten over het kwaed dat hy zonder wete gedaen heeft.

— Ik beklaeg hem niet, zegde Karel, integendeel zou ik willen in zyne plaets zyn; want hy moet gelukkig zyn over het edel voorbeeld dat hy nu geven kan.

— Wat moet hy doen, volgens u, Karel?

Zyne misdaed herstellen, het is te zeggen aen deze familie wedergeven al wat hy haer heeft doen verliezen.